Formula Miroslava Škore

Samo najava kako će izaći na parlamentarne izbore, prema anketi, donijela je Miroslavu Škori treće mjesto odmah iza SDP-a i HDZ-a koje suvereno vladaju političkom scenom od uspostave samostalnosti. Krivo se misli kako su gospodinu Škori pristupili samo nezadovoljni glasači HDZ-a i tzv. desnice.

Politika pomirenja koju je nastojao provesti pokojni predsjednik Tuđman očito nije uspjela. Antagonizmi na relaciji partizana i ustaša i dalje bjesne političkim prostorom. Ima mišljenja kako se antagonizmi uporno održavaju kako bi se održala postojeći odnosi u politici. Pomirenje je trebalo predstavljati napuštanje „pakla“ i ulazak u „raj“ svih bez obzira što su prije toga radili. Tako je izostavljeno „čistilište“ kao dio nužnog procesa, transformacije, iz boljševičkog u demokratski sustav. Umjesto promjena svjedočimo boljševičkom sustavu u demokratskoj ambalaži. Mlijeko je proliveno a vrijeme prohujalo. Hrvatska umjesto da je iskoristila mogućnosti koje joj stoje na raspolaganju, polako ali sigurno preuzima posljednje mjesto na ranglisti gospodarske razvijenosti u EU. Nije bolje stanje ni glede sloboda i demokratskih procesa te ustavnog načela kako su svi građani jednaki i ravnopravni. Građani se bune što politika nikako da identificira kao problem već nastavlja raditi po starom uhodanom klientelističkom modelu. Građani su nezadovoljni kako HDZ-om tako i SDP-om. Oporba tek treba doći na vlast a već čujemo glasna osporavanja kako nema kapaciteta da učini potreban iskorak.

Gospodin Škoro je prepoznao stanje na političkoj sceni. Čuo je obespravljene i razočarane. Njegova je politička platforma kako svaki političar mora voljeti i poštovati svoju domovinu. Demokratsko je pravo svakog građanina da svoj patriotizam promiče bilo s lijeve bilo s desne pozicije. Gospodin Škoro je svjestan kako globalizacije redefinira pojmove kao što su ljevica i desnica i kako suÂ „revolucionarnost“ i „konzervativizam“ različiti pojmovi u novim uvjetima. Njegova je formula jasna i jednostavna – povratak državnog subjektiviteta na demokratskim temeljima.

Tom i takvom politikom gospodin Škoro ugrožava postojeći politički sustav u kojem vladaju dvije „lijeve“ i „desne“ stranke iako se i jedna i druga predstavljaju kao lijevi odnosno desni centar ma što to značilo.

Škoru bi mogle u njegovom naumu onemogućiti male i, zapravo, nebitne stranke ukoliko se

izradi izbornog programa pristupi „dogovaranjem i sporazumijevanjem“. Ukoliko gospodin Škoro ponudi svoj program po principu „uzmi ili ostavi“ tada su moguće tektonske promjene na političkoj sceni. Građani, koji imaju sve više primjedaba na način kako se upravlja zemljom, budno će pratiti poteze gospodina Škore.